

DECIZIA nr. 361/2015
privind soluționarea contestației formulată de
.X. SL,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. 24268/26.03.2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți din cadrul D.G.R.F.P.B. cu privire la contestația societății .X. SL – ES ..., cu sediul în X, nr. x, Spania și domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedură la S.C. .Y. S.R.L. cu sediul în .X., str. .x., nr. .x., sc. .x., ap. .x.

Obiectul contestației, înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. .x./08.01.2015, completată cu adresa înregistrată sub nr. .x./23.01.2015 îl constituie decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. .x./05.12.2014, comunicată prin poștă cu confirmare de primire în data de 26.12.2014, prin care s-a respins la rambursare TVA în sumă de .x. lei.

Având în vedere dispozițiile art. 23 alin. (2) din Directiva 2008/9/CE din data de 12 februarie 2008 și constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. b) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de societatea .X. SL.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Societatea afirmă că nu a primit solicitarea de informații suplimentare, nefiind astfel în măsură să răspundă la aceste solicitări. În susținerea contestației societatea anexează documentele din care rezultă fluxul fizic și documentar al operațiunilor desfășurate din care rezultă suma de .x. lei ca fiind TVA de rambursat.

Contestatară precizează ca fiind un furnizor de echipamente de telecomunicații, unul din clienții societății este firma de telecomunicații .Z. S.a.r.l., pentru care societatea furnizează echipamente electronice.

Astfel, prin Ordinul de achiziții nr. .x./03.10.2013 și nr. .x./22.10.2013 .Z. S.a.r.l. comandă de la contestatară echipamente de telecomunicații și anume:

-PO...: x buc modemuri, x buc repetoare exterior și x buc repetoare exterior;

-PO...: x buc repetoare interior, x buc repetoare exterior și x buc modemuri exterioare;

pentru .Z1. S.A., Piața X nr. x, sector x, București, cod TVA ROx, beneficiarul și utilizatorul final al acestor bunuri.

În baza acestui ordin de achiziție, societatea efectuează în data de 05.11.2013 importul de bunuri cu nr. .x. prin care importă în România .x. buc repetoare (livrare parțială din cele 2 ordine de achiziții). Pentru efectuarea importului, societatea prezintă către Biroul Vamal Otopeni factura CHK.../25.10.2013, lista de ambalare (packing list) și documentul de transport.

Suma calculată ca TVA de plată în vamă pentru importul acestor bunuri este de .x. lei, așa cum apare pe documentul vamal de import, și a fost achitată de către comisionarul vamal .W. S.R.L. Pentru celelalte bunuri din cele două Ordine de achiziție, importul lor s-a făcut ulterior în Spania.

Suma TVA pe care societatea .X. o solicită la rambursare, în valoare de .x. lei este așadar compusă doar din TVA aferent importului de bunuri nr. .x./05.11.2013.

Din aceste motive, societatea solicită anularea deciziei contestată ca netemeinică și nelegală.

II. Prin decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. .x./05.12.2014 organele de specialitate din cadrul Administrației Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenți au respins la rambursare TVA în sumă de .x. lei, în baza art. 147² alin. (1) lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, urmare cererii de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoanele impozabile nestabilite în România pentru perioada octombrie – decembrie 2013, înregistrată cu nr. .x./04.02.2014, cu numărul de referință .x., depuse de .X. SL – Italia, întrucât societatea nu a transmis documentele justificative, solicitate prin adresa nr. .x./02.10.2014, în vederea stabilirii tratamentului fiscal al TVA.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile societății nerezidente contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă o persoană impozabilă nerezidentă, stabilită în alt stat membru al Uniunii Europene poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferentă importului de mărfuri către România, în condițiile în care nu prezintă documente justificative care a stat la baza operațiunilor pentru s-a solicitat rambursarea de TVA.

În fapt, societatea nerezidentă a solicitat D.G.R.F.P.B., prin cererea nr. .x./04.02.2014 cu numărul de referință .x., rambursarea TVA în sumă de .x. lei pentru perioada octombrie – decembrie 2013.

Prin Decizia de rambursare TVA nr. .x./05.12.2014, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți din cadrul D.G.R.F.P.B. a respins la rambursare TVA solicitat la rambursare, având în vedere că societatea nu a transmis documentele justificative, solicitate prin adresa nr. .x./02.10.2014, în vederea stabilirii tratamentului fiscal al TVA.

Prin contestația societatea afirmă că nu a primit cererea de informații suplimentare, nefiind astfel în măsură să răspundă la aceste solicitări, iar în susținerea contestației transmite organului fiscal documentele traduse (comenzile de achiziții, documentul electronic de import, factura emisă de .X. Ltd. Hong Kong, lista de ambalare, scrisoarea de transport aerian și extrasul de cont).

În drept, art. 147² alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

„(1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă nestabilită în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii, efectuate în România;”

Prevederile legale mai sus citate au fost explicitate la pct. 49 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, la alin. (1) al pct. 49, legiuitorul a stipulat:

„49. (1) În baza art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilită în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal;

c) 1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)—m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.”

În conformitate cu aceste prevederi legale, orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar care este stabilită în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România, dacă pe parcursul perioadei de rambursare: nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau domiciliul sau reședința sa obișnuită, nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal, nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția operațiunilor stipulate la pct.49 lit. c) pct. 1 și pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Cu privire la locul livrării bunurilor, art. 132 și art. 132² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare precizează:

„Art. 132 Locul livrării de bunuri

(1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț. Dacă locul livrării, stabilit conform prezentei prevederi, se situează în afara teritoriului comunitar, locul livrării realizate de către importator și locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import; [...]”

„Art. 132² Locul importului de bunuri

(1) Locul importului de bunuri se consideră pe teritoriul statului membru în care se află bunurile când intră pe teritoriul comunitar.”

Prin urmare, în cazul importului de bunuri pentru care societatea nerezidentă a solicitat rambursarea TVA, locul importului bunurilor din punct de vedere al taxei se consideră pe teritoriul statului membru în care se află bunurile când intră pe teritoriul comunitar, respectiv în România.

Potrivit art. 151¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„Art. 151¹ Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri

Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxării, conform prezentului titlu, este obligația importatorului.

Normele metodologice

59. (1) În aplicarea art. 151¹ din Codul fiscal, importatorul care are obligația plății taxei pentru un import de bunuri taxabil este:

[...]

b) furnizorul bunurilor, pentru livrările de bunuri care sunt instalate sau asamblate în interiorul României de către furnizor ori în numele acestuia și dacă livrarea acestor bunuri are loc în România în condițiile art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, sau cumpărătorul către care se expediază bunurile, dacă acesta a optat pentru calitatea de importator;

Totodată, potrivit prevederilor stipulate la pct. 49 alin. (6)-(22) din Normele metodologice de aplicare a art. 147² din Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă la data depunerii cererii de rambursare, respectiv 04.02.2014:

„(6) Pentru a obține o rambursare a TVA în România, persoana impozabilă care nu este stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică și o înaintează statului membru în care este stabilită, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de către statul membru respectiv.

(7) Cererea de rambursare conține următoarele informații:

- a) numele și adresa completă ale solicitantului;*
- b) o adresă de contact pe cale electronică;*
- c) descrierea activității economice a solicitantului pentru care sunt achiziționate bunurile și serviciile;*
- d) perioada de rambursare acoperită de cerere;*
- e) o declarație din partea solicitantului că nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția operațiunilor prevăzute la alin. (1) lit. c) pct. 1 și 2;*
- f) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al solicitantului;*
- g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN și BIC.*

(8) În afară de informațiile menționate la alin. (7), cererea de rambursare mai conține, pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informații:

- a) numele și adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;*
- b) cu excepția importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului sau prestatorului;*
- c) cu excepția importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, respectiv codul RO;*
- d) data și numărul facturii sau documentului de import;*
- e) baza impozabilă și cuantumul TVA, exprimate în lei;*
- f) cuantumul TVA deductibil, calculat în conformitate cu alin. (3), (4) și (5), exprimat în lei;*
- g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (5) și exprimată ca procent;*

h) natura bunurilor și a serviciilor achiziționate, descrisă conform codurilor de la alin. (9).

(9) În cererea de rambursare natura bunurilor și a serviciilor achiziționate se descrie conform următoarelor coduri:

[...]

10. altele. În cazul în care se utilizează codul 10, se specifică natura bunurilor livrate și a serviciilor prestate.

[...]

(11) În cazul în care baza de impozitare de pe o factură sau de pe un document de import este de cel puțin echivalentul în lei a 1000 euro [...] în vederea obținerii rambursării taxei pe valoarea adăugată, solicitantul trebuie să trimită pe cale electronică copii de pe respectivele facturi sau, după caz, documente de import, împreună cu cererea de rambursare. [...]

(12) Solicitantul trebuie să furnizeze o descriere a activităților sale economice prin utilizarea sistemului armonizat de coduri detaliat la nivelul 4, stabilit în conformitate cu art. 34a alin. (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1.798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92, cu modificările ulterioare.

(13) Solicitantul trebuie să furnizeze informațiile din cererea de rambursare și eventualele informații suplimentare solicitate de organul fiscal competent din România în limba română. [...]

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, inclusiv copii de pe documentele prevăzute la alin. (11), de la solicitant sau de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, după caz, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original ori în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.”

Potrivit acestor prevederi legale, persoana impozabilă nestabilă în România, dar stabilită în alt stat membru, care îndeplinește cumulativ condițiile expres stipulate de legiuitor la pct. 49 alin. (1) lit. a) - lit. c) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, citate mai sus, pentru a obține rambursarea în România a taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România, trebuie să adreseze o cerere de rambursare pe cale electronică, înaintată statului membru în care este stabilită, care să conțină informațiile necesare și documentele mai sus precizate și să furnizeze o descriere a activităților sale economice prin utilizarea sistemului armonizat de coduri.

De asemenea pct. 49 alin. (4) din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precizează:

„Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145[^]1 și 146 din Codul fiscal.”

Din prevederile legale invocate mai sus rezultă că dreptul societăților stabilite în alte state membre al Uniunii Europene la restituirea taxei pe valoarea

adăugată este stabilit prin Directiva a 9-a (Directiva 2008/9/CE) și poate fi valorificat numai prin respectarea legislației naționale a fiecărui stat membru întrucât, în materia dreptului comunitar, prevederile directivelor nu se aplică direct, ci prin adoptarea unor acte de transpunere în legislația fiecărui stat membru.

În cazul României, Directiva a 9-a este transpusă prin art. 147² alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal al României, cu modificările și completările ulterioare, pct. 49 din Normele metodologice date în aplicarea Titlului VI, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare și O.P.A.N.A.F. nr. 4/2010 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată formulate de către persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene.

Prin urmare, pentru a beneficia de dreptul de rambursare a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor efectuate din România, **persoana nerezidentă este obligată să respecte prevederile legislației române care transpune directiva comunitară, inclusiv cele referitoare la solicitarea rambursării taxei în baza unor documente justificative (facturi) care să conțină toate informațiile prevăzute de legislația românească în materie.**

De altfel, chiar în jurisprudența comunitară în materie se subliniază că **normele instituite nu trebuie să conducă la un *tratament diferit al persoanelor plătitoare de impozit în funcție de statele membre pe teritoriul cărora aceste persoane sunt stabilite*, ceea ce implică faptul că și persoanele impozabile nerezidente trebuie să îndeplinească același condiții de formă și de fond cu persoanele impozabile române pentru a beneficia de deducerea și rambursarea taxei pe valoarea adăugată.**

În același sens sunt și prevederile art. 5 paragraf 2 din Directiva a 9-a, care stipulează că „în înțelesul prezentei directive, **dreptul la o rambursare a taxei aferente intrărilor** este determinat în temeiul Directivei 2006/112/CE, **astfel cum se aplică în statul membru de rambursare**”. Or, aceste prevederi nu vin decât să sublinieze faptul că restituirea/rambursarea TVA pentru aceste persoane se realizează numai cu respectarea anumitor condiții de formă și procedurale, cum ar fi: depunerea cererii într-un anumit termen de decădere, suma minimă ce poate fi solicitată și perioada la care se referă, **anexarea facturilor** corect întocmite etc.

Reiese, așadar, că și în cazul facturilor prezentate de persoanele impozabile nerezidente, pentru a beneficia de rambursarea TVA din partea autorităților fiscale române trebuie respectate condițiile de formă și de fond stipulate de legislația în materie, respectiv de prevederile art. 145, art. 146 și art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în formă aplicabilă în anul 2011 conform cărora:

„Art. 145. - (1) *Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.*

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; [...]”

„Art. 146. - (1) **Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:**

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate

în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;

Astfel, se reține că, firmele străine care solicită rambursarea TVA în temeiul Directivei a 9-a **trebuie să îndeplinească, în primul rând, condițiile cumulative, specifice și peremptorii acestui tip special de rambursare**, așa cum rezultă din pct. 49 din Normele metodologice care transpun fidel Directiva comunitară în materie, cu atât mai mult cu cât procedura în materie se bazează în special pe controlul documentar al cererilor, iar statele membre au, în mod inerent, posibilități mai reduse în ceea ce privește verificarea temeiniciei cererilor de rambursare în raport cu cererile propriilor contribuabili.

În prezenta cauză, D.G.R.F.P.B. prin Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți a stabilit că societatea .X. SL nu poate beneficia de rambursarea TVA aferente facturii înscrisă din anexa din cerere, deoarece nu a transmis documentele solicitate prin adresa nr. .x./02.10.2014, în vederea stabilirii tratamentului fiscal al TVA.

Totodată, se reține că societatea, în susținerea contestației, depune următoarele documente justificative:

- comenzile de achiziții nr. .x./03.10.2013 și nr. .x./22.10.2013 emisă de .Z. S.a.r.l., cu domiciliul fiscal în București, Piața X, nr. x, care include produsele importate către România prin MRN .x./05.11.2013, respectiv x buc. din modem și x buc. din repetoare interioare pe baza contractului nr. x și care specifică faptul că marfa să fie transportată către .Z1. S.A.;

- factura nr. x/25.10.2013 emisă de .X. Ltd. Hong Kong către .X. SL Spania, care cuprinde cele 2 modele de produse în cantitate totală de x buc.;

- documentul electronic de import MRN.x. din 05.11.2013 pentru cele x bucăți de echipamente telecomunicații, din care rezultă suma de .x. lei;

- aviz de expediție/document de recepție x/25.10.2013 și nota de livrare/recepție nr. x/25.10.2013 cu referință la cantitățile de produse comandate;

- documentul de transport aerian nr. x emis în data de 27.10.2013 din care rezultă că .X. Ltd. Hong Kong expediază către Z1 S.A. (cumpărător .Z. S.a.r.l.) x cutii cu volum total x M³ (identificat și prin packing list);

- extras de cont nr. x/05.11.2013 din care rezultă că W S.R.L. în calitate de comisionar vamal al societății .X. SL achită suma de x lei către Biroul Vamal Otopeni Călători.

Față de cele reținute mai sus și având în vedere că societatea a depus anexat contestației documentele sus menționate, probatoriu de care înțelege să se prevaleze în susținerea acesteia, în speță devin incidente dispozițiile procedurale în soluționarea contestației stipulate la art. 213 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Analizând documentele existente la dosarul cauzei au rezultat următoarele:

În urma înregistrării cererii de rambursare nr. x în data de 04.02.2014, organele fiscale în data de 02.10.2014 prin adresa nr. x au solicitat de la .X. SL documente justificative precum contracte, comenzi, oferte în baza cărora a fost emisă factura, descrierea bunurilor achiziționate, documente justificative din care

să reiasă în mod clar circuitul economic al bunurilor achiziționate, explicații referitoare la persoana care are calitatea de proprietar al produselor facturate, precum și orice alte documente pe care societatea consideră necesare în vederea stabilirii operațiunilor desfășurate.

Solicitarea a fost trimisă electronic la adresa indicată în cererea de rambursare nr. x/04.02.2014, respectiv x@x.es în data de 02.10.2014, fără ca societatea să răspundă sau să transmită cele solicitate până la data emiterii deciziei, respectiv 05.12.2014, astfel organul fiscal prin decizia nr. .x./05.12.2014 s-a procedat la respingererea cererii de rambursare.

Având în vedere că societatea afirmă că a aflat despre motivele respingerii cu ocazia primirii deciziei, totuși **nu depune** toate documentele justificative în vederea stabilirii tratamentului fiscal al TVA, respectiv **factura emisă către Z, care stă la baza operațiunilor pentru care societatea .X. SL solicită rambursarea de TVA** (factura depusă pe baza căreia s-a făcut importul vamal este emisă de societatea .X. Ltd. pentru .X. SL), contractul care a stat la baza comenzilor din care să rezultă clar beneficiarul final al bunurilor importate, simpla afirmație a societății că beneficiarul și utilizatorul final acestor bunuri este .Z1. S.A. nu sunt suficiente pentru a justifica acest aspect.

De asemenea, contestatara nu depune documente justificative care să ateste circuitul ulterior al bunurilor, respectiv destinația acestora.

În concluzie, din documentele depuse în susținerea cauzei nu se poate analiza și încadra fiscal operațiunile desfășurate de societate ulterior importului de bunuri în vederea verificării îndeplinirii condițiilor instituite prin Directiva a 9-a și de art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal care transpune această directivă.

Față de cele prezentate urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de societatea .X. SL împotriva deciziei de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. .x./05.12.2014 în sumă de .x. lei.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 132, art. 132², art. 145, art. 146, art. 147², art. 151¹ și art. 213 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal al României, cu modificările și completările ulterioare, pct. 49 și pct. 59 din Normele metodologice date în aplicarea Titlului VI, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 5 din Directiva a 9-a - 2008/9/CE, art. 230 din Directiva 2006/112/CE și art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată

DECIDE

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **.X. SL** împotriva Deciziei de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. .x./05.12.2014 prin care s-a respins la rambursare TVA suma contestată în sumă de **.x. lei**.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.